

nüüd oleme siin, agga mo mäike wend ja issa jáid koo.

Lihhonik ja Juhhan.

„Juhhan, miks need härjad ni lahjakś on jānud,” ütles lihhonik härja numajale. „Ean kūl Issand, waatke teie armastate ka silleda karwadega, sepärrast ollen neid nüüd pealt fillitanud.”

Perremees

Kes kaugelt üht warrast omma naere põllo peal näggi, ruttas señna, kujateggiat kinni wótmä. „Pois sa kelm, mis sa siin teed?” küssendas perremees. Lånnan selle nimme eest, agga ennäh, ollen praego omma issa punnased naered, so walgeste seast leidnud.

Mõisnik: „Kelle üllekohtusse sead on minno põldo ni árratustinud?”

Põllowah: „Teie omma, aulik herra!”